

OPĆINSKI SUD
RIJeka
PRIMLJENO

Poslovni broj: GZ 126/77-2

3. III. 1977

P R E S U D A
U IME NARODA

Okrugni sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca okružnog suda Galotović Zdravka, kao predsjednika vijeća, te Ferri Ive i Volendarić Kado-vana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stambenog poduzeća Rijeka i Halilić Dževada iz Rijeke, zast. po Rušinović Dušanu, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženog Košuta Nina iz Rijeke, zast. po Šarunić Oskaru, odvjetniku iz Rijeke, radi utvrdjenja uspostave prvobitnog stanja, rješavajući žalbu tužitelja izjavljenu protiv presude Općinskog suda u Rijeci od 29. I. 1976. br. P 2643/75-21. Vijećnici vijeća održanoj dana 18. veljače 1977. god.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana te se potvrđuje prvostepena presuda.

Tuženiku se ne dosuđuje trošak odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom je odbijen zahtjev tužitelja kojim se je tražilo da tuženik se kani daljnje korištenja zemljišta pored zgrade br. 12 u Ulici Mate Balote u Rijeci u svrhe prolaza do svoga stana.

Protiv te presudne žale se oba tužitelja.

Tužitelj Stambeno poduzeće Rijeka presudu pobija iz sva tri razloga predviđjena u čl. 342 st. 1 ZPP, pa predlaže da se pobijana presuda preinači i tužbenom zahtjevu udovolji.

Tužitelj Halilić Dževad pobija presudu zbog pogrešno utvrdjenog činjeničnog stanja i pogrešno primjene materijalnog prava, te predlaže da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje ili presuda preinači i tužbenom zahtjevu udovolji.

Tuženik je podnio odgovor na žalbu, u kojem pobija tvrdnje iste, te predlaže da se žalba odbije i prvostepena presuda potvrdi uz naknadu troškova žalbenog postupka.

Žalbe nisu osnovane.

Bitnih povreda odredaba materijalnog postupka iz čl. 343 st. 2 ZPP na koje treba paziti i po službenoj dužnosti nije se ustanovilo, pa se ovaj žalbeni prigovor tužitelja Stambenog poduzeća Rijeka ne uzima u obzir.

I što se tiče činjeničnog stanja isto je utvrđeno na način, da se - naposljetku - tvrdnjama žalilaca može preispitati pravilnost pobijane presude. Kod toga se napominje da je u ovom predmetu već jednom bila donesena presuda, kojom je tužbeni zahtjev bio odbijen ali je po žalbi tužitelja Stambenog poduzeća Rijeka bila ukinuta i stvar vraćena na ponovno razmatranje, pa je prvostepeni sud prihvaćajući te argumente koje su mu bile dane u pravcu upotpunjenja činjeničnog stanja utvrdio provedši odgovarajuće dokaze te pravno odlučne činjenice.

Utvrđeno je tako, da je i tuženiku odnosno njegovom ocu dodjeljeno jedno gradilište u svrhu izgradnje obiteljske kuće a iz fonda opće narodne imovine odnosno zemljišta koje nacionalizacijom postalo društveno vlasništvo. Ovo je sve vidljivo iz rješenja od 29.IX 1975. god. br. 29/55. koje je donio MO Općine Zamet. Iz iskaza svjedoka proizlazi da su se već tada tuženi i njegov otac koristili spornim prolazom u svrhu dovoza građevnog materijala, a i kasnije nastavili koristiti u svrhu dolaženja do zgrade, najprije tuženikov otac svojim osobnim vozilom a zatim tuženi. Svjedok Lovrić Bragica, koja je korisnik stana je i sama izjavila kako tuženik zaista nema pristupa sa neke druge strane do svoje kuće, a u tom pravcu su iskazali i drugi svjedoci, što se je i sud mogao uvjeriti prigodom izvršenog uvidjaja i to također ustanovio.

Prihvatljiva je stoga tvrdnja tuženika, da kada se je dodjeljivalo zemljište u svrhu izgradnje, tada da je imalo se u vidu i pristup s javnog puta na način kako je od tada pa do ovamo i vršen.

U vezi žalbenih navoda o ometanju stanara odnosno tužitelja Halilić Dževada prolazanjem preko zemljišta koje se nalazi oko zgrade treba napomenuti da svakako i to prolazanje se ima vršiti na način što manje tegotan za ukućane zgrade kbr. 12, ali da zbog atoga ipak nije bilo mjesta presuditi da tuženik uopće nema prava da se koristi u svrhu prolazanja i tim dijelom zemljišta, prestane da se služi istim iako je preko 20 godina to vršio a što je nedvojbeno utvrđeno.

Sve istaknuto dopuđa i na pravilnost pravnog zaključka prvostepenog suda o neosnovanosti tužbenog zahtjeva, pa kada je isti odbijen time je prvostepeni sud i materijalno pravno pravilno presudio spor.

Nisu se dakle ostvarili žalbeni razlozi zbog kojih tužitelji pobijaju prvostepenu presudu, žalba njihova nije se opravdala već je presudjeno kao gore u istom postupku.

DRŽAVNI SUD U RIJECI
18.11.1977.god.

PREDsjednik VIJEĆA:
Čađutović Zdravko v.r.

P R E S U D A

U I M E N A R O D A

Općinski sud u Rijeci u vijeću sastavljenom od suca Škraljsky Bruna, te sudaca porotnika Kučić Dušanka i Krpan Ivan, kao planova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1. Stambeno poduzeće Rijeka, Titov trg 3, 2. Halilić Dževad, iz Rijeke, M.Balote 12, zastupan po Rušinović Dušanu, odvjetniku iz Rijeke, spram tuženog Košuta Nino, iz Rijeke Prolaz Marčeljeva Draga 2a, zastupan po Šarunić Oskaru, odvjetniku iz Rijeke, radi utvrđenja uspostave prvobitnog stanja na temelju dana 19. listopada 1976. godine, u prisutnosti punomoćnika I-tužitelja Radetić Gorana, punomoćnika II-tužitelja i tuženog te tuženog osobno, održane glavne i javne rasprave temeljem odredbe čl. 324 stav 4 ZPP-a

p r e s u d i o j e

I - Odbijaju se tužitelji sa tužbenim zahtjevom u cijelosti, a koji glasi: "Tuženi je dužan kani se daljnjeg korištenja zemljišta pored zgrade br. 12 u ul. M.Balote u Rijeci (prije Bratstva jedinstva br. 146), u svrhe prolaza do svoga stana, kao i nadati parnični trošak, sve pod prijetnjom izvršenja."

II - Svaka stranka snosi svoje troškove.

O b r a z l o ž e n j e

Ovosudnom presudom pod posl.brojem P-305/75-4 od 16.V 1975. I-tužitelj je odbijen s tužbenim zahtjevom u kojem zahtjeva da se tuženi kani daljnjeg korištenja dijela zemljišta oko kuće br. 12 M.Balote u Rijeci, koje je ujedno i dvorište te zgrade kojom upravlja I-tužitelj kao organ upravljanja odnosno prisemnim stanom označene zgrade u kojem stanuje nosilac prava korištenja stana Lovrić Dragica.

Na citiranu presudu I-tužitelj je uložio žalbu, povodom koje je II-stepeni sud rješenjem pod posl. br.GŽ-1113/75-2 od 13.XI 1975. ukinuo presudu i predmet vratio na ponovni postupak.

U daljnjem postupku Na I-tužitelju pristupio je II-tužitelj koji se u sgradi br. 12 M. Balota nalazi na stanu na katu u svojstvu etažnog vlasnika toga stana i koji je također postavio spram tuženog zahtjev radi ukidanja prava služnosti prolaza tuženog kroz dvorište kuće br. 12.

Tuženi se usprotivio i tužbenom zahtjevu II-tužitelja, prvenstveno ističući prigovor nedostatka aktivne legitimacije II-tužitelja, jer da isti nije ni vlasnik niti korisnik parcele (kč br. 1997/5) na kojoj se nalazi put kojim se tuženi koristi u svrhu pristupa do svojega stana. Isti prigovor istakao je i spram I-tužitelja, jer da se radi o sporu o pravu u odnosu na to što je zemljište u društvenom vlasništvu, pa s toga ostvarenje dotičnog prava ne pripada niti I-tužitelju, već eventualno nadležnoj društveno političkoj zajednici tj. općini.

Sud je u nastavku postupka u smislu odredbe čl. 363 ZPP-a proveo dokaz uviđajem na licu mjesta, kao i daljnje dokaze predložene po strankama i to saslušanjem svjedoka Bilie Šime, Gregorić Vere i Jakominić Alfreda, a pozvan je i uredno primio poziv i svjedok Košuta Anton, ali isti nije pristupio sudu.

Uz već provedene dokaze (navedene u obrazloženju presude P-305/75) koji se imaju smatrati kao posredno izvedeni, također su izvedeni dokazi uviđom u kopiju katastarskog plana predmetnih nekretnina, u dopis Općinskog sekret. za upravno-pravne poslove - Rijeka, pod brojem 03-8925/I-74 od 6.VIII 1974. godine, u potvrdu Zavoda za komunalnu djelatnost Rijeka od 2.VI 1976. godine u Rješenju N00 Zamet br. 29/55 od 23.IX 1955. godine, u Rješenje Odsjeka za komunalne poslove N00 Zamet br. 1449/55 od 6.X 1955. te u pismenu izjavu svjedoka Pilaš Tugomila od 21. II 1976. godine kao i uvid u fotografiju označenu pod slovom A.

Rezultat provedenih dokaza zapisanički je konstatiran u predmetnom spisu.

Ocjenjujući provedene dokaze u smislu važećih pravnih pravila OGZ-a o služnosti prolaza, tužbeni zahtjev tužitelja ukazuje se neosnovanim.

- 3 -

Uviđajem na licu mjesta konstatiran je položaj nekretnina sama konfiguracija terena i konstatirano da se tuženi služi prijepornim prolazom kako pješice tako i osobnim vozilom, te da nema nikakvog drugog pristupa niti mogućnosti prolaza do svoga stana.

Iz provedenog dokaza saslušanja svjedoka Jakominića, Bilića i Gregorića proizlazi da se tuženi od kako se nalazi u stanu, zgrade br. 2 A, prolaz M. Draga prije ul. B. i jedinstva 144), služi djelom zemljišta odnosno putem koji je na skici (list 6 C) označen slovom X još počam od 1955. godine kada je pristupio izgradnji zgrade br. 2 A, a i prije toga dok je i sam stanovao u zgradi gdje danas stanuje II-tužitelj, te je time u stvari samo nastavio služiti se prijepornim putem, obzirom da sadašnji stan tuženog odnosno zgrada u kojoj stanuje, graniči u odnosu na dvorišta - okoliš spomenutih dviju zgrada.

Prijepornim putem, a kako to proizlazi iz iskaza svjedoka Jakominića i Bilića, služio se i otac tuženog Košuta Anton koji se nalazi na stanu na katu kuće br. 2 A, prolaz M. Draga, i to sve dok nije među tuženog i njegova oca Antona uslijedila zagrada kada su po tuženom i odstranjene stepenice koje su služile za prolaz iz donjeg dijela tj. dijela u kojem ima stan tuženi i svoj privrat kao i pristup preko prijepornog puta, u gornji dio gdje je stan njegova oca sa odgovarajućim privratom kao i izlazom na ulicu prolaz. M. Draga.

Kako tuženi tvrdi on se je tim stepenicama (vidljive na fotografiji A - spis list 27 A) služio za odlazak u gornji dio kuće tj. ka ocu kao i radi pristupa na dio vrta kojeg je imao u posjedu u tom gornjem dijelu.

Sud pridaje vjeru tuženom u tom pravcu jer i iz iskaza svjedoka Bilić time, proizlazi da se tuženi nije služio pristupom do svojega stana preko današnje ulice prolaz M. Draga, jer kao što je svjedok naveo kada je obzirom stanuje sa suprotne strane ul. prolaz M. Draga bio zainteresiran da se svojedobno pristupi izgradnji te ulice, angažirao se u prikupljanju doprinosa pa je tako i tuženog zatražio odgovarajući doprinos, kojeg je ovaj međutim odbio, jer da se ne služi tom cestom.

Kada se ima u vidu da je tuženi zajedno s ocem sa izgradnju ove zgrade u kojoj danas stanuje u prizemlju započeo 1965. godine, da je tada ishodio i odgovarajuću građevinsku dozvolu za gradnju, da je na zemljištu te kuće prethodno se nalazio objekt u korištenju Tvernice "3. Maj" Rijeka, koji su radi pristupa na taj objekt također se služili prijepornim putem, onda se ima smatrati da je tuženi u svom neprekidnom korištenju prijepornog puta zasnovao služnost prolaza i to jedinog pristupa mogućeg ka njegovom stanu.

Prema tome usprkos tome što je predmetna parcela danas u društvenom vlasništvu, tuženi je svojim dugotrajnim korištenjem a koje danas i prelazi 20 godina stekao pravo služnosti prolaza prijepornim putem.

Nisu s toga osnovane tvrdnje tužitelja, da se je tuženi služio za pristup do svoga stana, pomenutim stepenicama jer kako iz provedenog postupka proizlazi tuženi se tim stepenicama nije služio za dolazak do svoga stana već naprotiv istima se služio njegov otac jer ul. prolaz M. Draga asfaltirana je tek od 1968. godine, a pristup prijepornim putem sa maternim vozilom bio je mogu znatno ranije.

U odnosu na I-tužitelja istaći je da je nastupio u gornjoj pravnoj stvari kao zaštitnik interesa stanara Lovrić Dragice obično da upravlja stanom u prizemlju kuće br. 12 M. Balote, ističući u svom tužbenom zahtjevu podnesena tužba da je tuženi dužan kaniti se korištenja dvorišta te zgrade, da bi u toku postupka ustvari tuženi zahtevao da se tuženi, prestane služiti prijebojnim prolazom jer da može da pristupi do svog stana i drugim putem i to upravo preko stepenica koje da je svojevremeno porušio. I sam korisnik navedenog stana Lovrić Dragica, koja je saslušana kao svjedok navodi u svom iskazu da je prilikom useljenja u svoj stan, tuženi već stanovao u svom stanu u susednoj izgrađenoj zgradi i koristio se prijepornim putem, dakle koristio se prije nego stanar Lovrić Dragica, koja uostalom za pristup do svoga stana koristi tek manji dio površine prijepornog puta (na skici ulaz označen sa slovom L). Dakle I-tužitelj traži za nekog višeg nego što ga dotična posjeduje.

U pogledu II-tužitelja koji je vlasnik stana na katu zgr. br. 12 M. Balote osnovan je prigovor o nepostojanju aktivne legitimacije II-tužitelja, jer kada je među strankama neosporno da je parcela (1997/5) u društvenom

- 5 -

vlasništvu, onda II-tužitelj nije ni koristanik te parcele, već samo zemljišta ispod zgrade, ali ne i okolnog zemljišta.

Valjalo je s toga prema izloženog tužitelja odbiti s tužbenim zahtjevom i presuditi kao u izreci presude.

Ostale dokaze koje su stranke predlagale sud nije smatrao shodnim provesti a također nije dalje ustrajao kod saslušanja svjedoka Košuta Antona, smatrajući da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno na temelju provedenih dokaza.

Odluka o troškovima riješena je kao u stavci II-izreke presude s napomenom da punomoćnik tuženog po zaključenju završne rasprave nije postavio zahtjev za naknadu troškova, niti dostavio troškovnik a niti u svojim podnescima nije troška zahtjevao.

OPĆINSKI SUD U RIJECI

25. listopada 1976.

Predsjednik vijeća

Škraljaky Bruno

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe koja se podnosi ovom sudu u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana prijema prijepisa ove presude.